Mán-Várhegyi Réka

Felkészülés a katasztrófára

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIII. évfolyam, 44. szám, 2019. október 31.

(...)

Egy csütörtöki napon Snezana néni unokaöccse, Roko Kovačić motorbiciklivel megérkezik Ljubljanából, hogy néhány napot a nagynénjével töltsön. Láthatóan örül, hogy itt talál minket, velem különösen kedves, és már aznap délután elengedhetetlenül fontos horvát kifejezéseket tanít nekem. Szimpatikusak vagyunk egymásnak, ezt mindenki látja, még Snezana néni is, aki egyébként nem engedné, hogy férfit hozzak fel a lakásba, most mégis mintha azért hunyorogna és böködne, hogy jelezze, itt a lehetőség, ragadjam meg. Ezen csodálkozom. Tényleg azt akarja, hogy összejöjjek Rokóval? Nem fél, hogy Ljubljanába költözünk? Ki fogja akkor az ő gondját viselni?

Roko jó karban lévő ötvenes, tíz éve elvált, két büféje van, amiket korábban maga vezetett, azonban egy ideje bérbe adja őket, a pénzből pedig a világban utazgat. Snezana néninek egy török kendőt, egy indiai párnát és egy XXL-es pólót hoz ajándékba. A citromsárga pólón egy napszemüveges hód vigyorog, feje fölött buborékban a felirat: *I am not bossy, I am the boss*.